

at Tilstandingen i det Hele taget fra April til October ikke har været betydelig. — Naar den ærede Minister er enig med mig i, at den Dag kan komme, da vi bør bygge Moloen længere ud, tilstaaer jeg, at jeg ikke kan beskrive, at han nu vil befordre dette Lovudkast; thi dersom vi skulle have Penge til at bygge Moloen længere ud, er det ikke Tiden nu at anvende dem paa at forbedre Havnen lidt. — Et vigtigt Punkt har den ærede Minister iøvrigt ikke omtalt, det er de 20,580 Rbd. til de unødvendige Bolværker samt de 10,580 Rbd., der i Lovudkastet nævnes under Nr. 6—7, som heller ikke ere nødvendige for Tiden. — Jeg kan ikke Andet end nære det store Haab, at Fleertallet af det ærede Thing vil vente med denne Sags endelige Afgjørelse, indtil vi see et Resultat med Hensyn til Tilstandingen. — Det er atter blevet gjen- taget, i det Mindste veed jeg, at det er blevet anført af den ærede Rigsdagmand fra Hel- singør (Thune), at Rigsdagen har forlangt Sagen ordnet ved Lov; jeg har allerede sagt, at det var Landsthinget, der har ønsket det. Jeg har her Finantsudvalgets Betænkning fra forrige Sæssion, som den ærede Rigsdagmand ogsaa har omtalt, men der findes ikke deri et eneste Ord om, at Sagen ønskes ordnet ved Lov. Folkethinget er naturligviis enig i det Samme som Landsthinget, at være vred over de uhyre Udgifter og den hele planløse Behand- ling af denne Sag, som har fundet Sted hid- til; men vi have ikke hørt Folkethinget for- lange nogen Lov.

Indenrigsministeren: Jeg finder ingen Anledning til at yttre mig om Detailler, med Hensyn til hvilke Forhandlingen ikke kan støtte sig til foreliggende Endringsforslag og derved til Afstemninger. Derimod maa jeg komme tilbage til det sidste Punkt, det eneste, hvor den ærede sidste Taler meente at kunne hævde. Ligeoverfor mig, hvad han tidligere havde sagt, nemlig Spørgsmaalet om Forhol- det til Drefundstolben. Det er ganske rigtigt, at jeg ved Sagens Forelæggelse ikke nævne Drefundstolben, men deraf sees, at Redactio- nen af Tidenden refererer sig til, at jeg den- gang kun har talt om den moralske Forplig- telse, der paahviler enhver Stat, til af almin-

delige Humanitetshensyn at træffe Foranstalt- ninger til Søfartens og Skibsfartens Bedste. Jeg har ikke talt om Drefundstolben, førend dette Spørgsmaal blev reist, og jeg har talt derom, for at modsigte, at der paahviler os nogen tractatmæssig Forpligtelse; men jeg tilspøiede, at ganske vist gav Drefundstolben den moralske Forpligtelse, der efter min Mening paahviler enhver Stat, en ganske særegen Styrke, og skal i saa Henseende kun tilbage- kalde i ærede Medlemmers Erindring, forsa- vidt det er dem bekjendt, at under alle For- handlinger om Drefundstolben, idetmindste for en 30—40 Aar tilbage, har Danmark bestan- digt paaberaabt sig Alt, hvad det gjorde for Søfarten i de Farvande, der ligge omkring det Ryster, som Forsvar for Tolbens Opretholdelse. Forøvrigt forekommer det mig høist mærkvær- digt, at den ærede sidste Taler, naar han deler min Frygt for, at man her skulde paatage sig Noget som tractatmæssig Forpligtelse, der ikke er det, da ikke holder sig til den bestemte Forklaring, jeg her har givet, og som aldeles stemmer med, hvad jeg har sagt ved Sagens tidligere Behandling, idet jeg da ikke har om- talt Drefundstolben, uden for at modsigte, at den i den Retning har paalagt os nogen trac- tatmæssig Forpligtelse.

Ordføreren: Jeg kan kun finde Anled- ning til nogle ganske enkelte Bemærkninger mod det ærede Mindretal, navnlig hvad Rortet angaaer, til hvilket han ogsaa senere henviste. Den ærede Rigsdagmand maa uden Tvivl have overseet, at de Afveklinger i Dybden, som hist og her vise sig, hidrøre fra den Udjevning, som Havneingenieuren har omtalt, og som jeg har nævnt, og han vil ogsaa, ved næriere at see efter, kunne overbevise sig om, at der ikke no- getsteds findes Spor af, at Tilstandingen i Ly- bet af det sidste halve Aar har været mellem $\frac{1}{4}$ og $\frac{1}{2}$ Fod (N. Hage: Det er dog rigtigt!), ja, naar den ærede Rigsdagmand siger, at det dog er rigtigt, maa jeg tilstaae, at det kun kan tjene til at forsøge hos mig Tvivlen om, hvor- ledes han har benyttet de Actstykker, som nu af ham ere blevne os forelagte, men som vi endnu ikke have kunnet gennemlæse. Naar det ærede Mindretal har sagt, at de andre Med-